

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124285317
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124285317.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a členov senátu Mgr. Mareka Anovčina a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., E. XXX, o zaplatenie 18.650,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 18Csp/75/2024-79 zo dňa 28. októbra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. p o t v r d z u j e .

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.000,- eur s príslušenstvom zastavil (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej nepriznal náhradu trov konania (výrok III.). Rozhodol podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 18.650,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 18.650,10 eur od 23.02.2024 do zaplatenia, úroku vo výške 916,91 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 16.03.2023 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 19.089,- eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 328,24 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala, napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila. V dôsledku toho dňa 07.02.2024 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a žalovanú vyzval k splateniu celého úveru a dlžných splátok v lehote 15 dní. Žalovaná svoju povinnosť ani v dodatočne stanovenej lehote nesplnila, a preto si uplatňuje i zákonné úroky z omeškania. Upresnil, že žalovaná celkovo uhradila sumu 1.663,20 eur. Voči žalovanej tak eviduje dlh vo výške 19.567,01 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 461,05 eur predstavujúcej istinu 6. - 9. splátky, úroku vo výške 916,91 eur predstavujúci úrok zo 6. - 9. splátky, zosplatnenej istiny vo výške 18.189,05 eur pozostávajúcej z 10. - 96. splátky. Žalobca tiež zdôraznil, že žalovanú výzvou zo dňa 27.12.2023 vyzval na zaplatenie sumy 984,72 eur, čo predstavuje nezaplatenú splátku č. 6 splatnej dňa 25.10.2023 a nasledujúce. K vyhláseniu predčasnej splatnosti pristúpil výzvou zo dňa

07.02.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 25.10.2023, dňa 25.11.2023, dňa 25.12.2023 a dňa 25.01.2024. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila a túto žiadala zamietnuť.

3. Žalobca podaním zo dňa 07.10.2024 zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.000,- eur späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť. Súd prvej inštancie preto v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) konanie v časti istiny vo výške 1.000,- eur zastavil.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 16.03.2023 žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, účelový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 19.089,- eur. Žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v 96 mesačných splátkach po 328,24 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 13,54 %, RPMN vo výške 14,4 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená vo výške 31.511,04 eur. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 03.05.2023. Úver bol poskytnutý za účelom splatenia dlhu veriteľovi Home Credit Slovakia zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2022 vo výške 9.480,- eur a splatenia dlhu veriteľovi mBank zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.09.2022 vo výške 9.608,- eur. Strany si v Hlave 6 § 2 Úverových podmienok dojednali, že v prípade, že sa dlžník oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, musí celý čerpaný úver splatiť na požiadanie. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 27.12.2023 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 1.013,72 eur, z čoho nezaplatené úroky predstavujú sumu 621,10 eur, zmluvné pokuty sumu 29,- eur a istina sumu 363,62 eur, a to do 15 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť predčasného splatenia úveru. Žalovaná si výzvu prevzala dňa 03.01.2024. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 07.02.2024 vyzval žalobca žalovanú na úhradu celého úveru z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 19.630,01 eur. Zásielka s výzvou sa žalobcovi vrátila ako nedoručená z dôvodu, že adresát nebol zastihnutý. Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila splátku č. 6 len čiastočne vo výške 22,- eur, splátky 7 - 9 nezaplatila vôbec. Celkom žalovaná uhradila na istinu sumu 438,90 eur a na úroky uhradila sumu 1.224,30 eur. Zostatok dlhu istiny predstavoval sumu 461,05 eur, zostatok dlhu úrokov predstavoval sumu 916,91 eur. Zosplatená istina predstavovala sumu 18.189,05 eur. Predžalobnou výzvou zo dňa 11.03.2024 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 19.727,08 eur najneskôr do 7 dní odo dňa odoslania výzvy.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaná, ktorá pri uzatváraní zmluvy nevykonávala žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca požaduje uhradiť celý, teda zosplatený dlh, skúmal súd prvej inštancie, či k zosplateniu dlhu došlo v súlade so zákonom.

6. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného tak možno vyvodíť dva základné predpoklady, ktoré musia byť splnené kumulatívne, na to, aby veriteľ mohol úver zosplatiť, a to uplynutie 3 mesiacov od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a upozornenie dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva úver zosplatiť. V rámci upozornenia na možnosť zosplatenia úveru je veriteľ povinný oboznámiť dlžníka (spotrebiteľa) s tým, že je v omeškaní s úhradou dlhu, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní a aká je jej výška (obdobne vid' rozhodnutie NS SR, sp. zn. 5Cdo/2/2023). Je nedostačujúce, keď veriteľ oboznámi spotrebiteľa iba s celkovým aktuálnym dlhom bez toho, aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške je spotrebiteľ v omeškaní. Uvedené je dôležité najmä preto, aby sa spotrebiteľovi poskytla možnosť odvrátenia predčasného zosplatenia úveru tým, že splátku, s ktorou je v omeškaní, a pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť, v celom rozsahu uhradí. Nie je ničím výnimočným, že veriteľ vyzve dlžníka na úhradu dlhu až po opakovanom porušení povinnosti úver splácať riadne a včas, v dôsledku čoho je dlžná suma vyššia. V prípade, že veriteľ v upozornení na zosplatenie úveru uvedie len celkovú výšku dlhu, nadobúda spotrebiteľ dojem, že len úhradou celej sumy odvráti hrozbu predčasného zosplatenia

úveru. Ak by ale veriteľ uviedol konkrétnu splátku s konkrétnou výškou, pre nezaplatenie ktorej hrozí spotrebiteľovi predčasné zosplatenie úveru, jej úhradou, teda čiastočnou úhradou celého dlhu, by spotrebiteľ (hoci len dočasne) odvrátil predčasné zosplatenie úveru.

7. V danej veci súd prvej inštancie uzavrel, že výzva žalobcu na úhradu dlhu zo dňa 27.12.2023 neobsahuje určenie splátky, pre nesplnenie ktorej žalobca upozorňuje žalovanú na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Rovnako, konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu úveru, neobsahuje ani výzva na zaplatenie celého dlhu zo dňa 07.02.2024. Súd prvej inštancie preto skonštatoval, že k zosplateniu úveru nedošlo v súlade so zákonom a je neplatné. Následkom toho žalobca nemôže požadovať od žalovanej zaplatenie celého úveru, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola pre uvedený dôvod neopodstatnená, nezaoberal sa súd prvej inštancie z dôvodu hospodárnosti už ostatnými v konaní vznesenými námietkami.

8. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého procesne úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nevyplynuli žiadne trovy, ktoré by jej v súvislosti s týmto konaním vznikli.

9. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku II. a III. podal včas odvolanie žalobca, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu, v zmysle ktorého nedošlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonom a je neplatné z dôvodu, že výzvy žalobcu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neobsahujú informáciu o konkrétnej splátke, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu úveru. Podľa názoru žalobcu, uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka náležitosť o konkrétnej nezaplatennej splátke, nevyplyva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Svoje tvrdenie podložil rozhodnutiami Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/25/2021 zo dňa 08.02.2022, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2022 a tiež Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoCsp/18/2023 – 228 zo dňa 08.05.2023. Poukázal tiež na princíp predvídateľnosti rozhodnutia, v zmysle ktorého účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje právnu istotu a jeho dôsledné dodržiavanie sa významne pozitívne prejavuje aj v rámci celkového nazerania spoločnosti na význam a úlohu práva. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 275/2018 z 25. júna 2019). Súd prvej inštancie sa napadnutým rozhodnutím odklonil od dlhoročnej súdnej praxe a znemožnil žalobcovi domáhať sa svojho práva na zaplatenie dlžnej sumy. Ďalej uviedol, že odhliadnuc od skutočnosti, že ustanovenie § 53 ods. 9 ani ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka nepredpisujú podobnú obsahovú náležitosť, nesúhlasí s tým, že by predmetné výzvy neboli určité a mali by tak byť sankcionované absolútnou neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že predložil súdu listinu s názvom „Výpis čerpania splátok a úhrad“, ktorá bola súčasťou príloh návrhu na vydanie platobného rozkazu, z ktorej vyplýva, že prvá omeškaná splátka žalovanej bola dňa 25.10.2023. Dňa 27.12.2023 žalobca zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá informovala žalovanú o omeškaní so zaplatením splátky po uplynutí troch mesiacov od termínu splatnosti. Poukázal, že svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V tomto prípade môže ísť o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy jedine a práve kvôli splátke, s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace, a to konkrétne splátky z 25.10.2023, pretože so žiadnou inou splátkou žalovaná v tom čase v omeškaní viac ako tri mesiace nebola. Podľa jeho názoru, nie je potrebné, aby výzvy obsahovali identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, pretože táto skutočnosť je dostatočne zrejmá z kontextu vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj výzva k splateniu celého úveru, sú dostatočne určitými právnymi úkonmi aj bez uvedenia konkrétnej splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy a výzva k splateniu celého úveru obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti. Poukázal tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR, I. ÚS 640/2014, zásadu pacta sunt servanda, a uviedol, že ani súd nepopiera, že žalovaná riadne a včas neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, preto by nemal nad rámec zákona skúmať dôvody neurčitosti právnych úkonov z jeho strany, najmä, keď tieto dôvody nemajú žiadnu oporu v platnej právnej úprave. Záverom navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a zaviazat žalovanú, aby zaplatila žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu 17.650,10 eur s príslušenstvom a nahradila trovy konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočné, racionálne a presvedčivo odôvodnené. Splnenie osobitných zákonných predpokladov zosplatnenia sa podľa jej názoru vyžaduje z dôvodu, že žalovaný stratí možnosť splatiť svoj dlh v splátkach. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/2/2023, podľa ktorého, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoCsp/17/2024 zo dňa 19.12.2024 a Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11CoCsp/32/2024 zo dňa 18.12.2024, v ktorých odvolacie súdy taktiež vyjadrili názor o obligatornosti identifikácie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalej uviedla, že odhladnuc od neplatnosti mimoriadneho vyhlásenia úveru za predčasne splatný z dôvodu chýbajúcej identifikácie konkrétnej splátky, zo strany žalobcu tiež nedošlo k dodržaniu postupu ustanoveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v tom smere, že žalobca po nezaplatení splátky splatnej dňa 25.12.2023 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 27.12.2023, splatnosť najbližšej splátky bola dňa 25.01.2024, z čoho podľa jej názoru vyplýva, že posledný deň, kedy mohol žalobca právo na zosplatnenie úveru využiť, bolo dňa 24.01.2024. Žalobca však úver vyhlásil za predčasne splatný až dňa 07.02.2024, svoje právo nevyužil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a takýto úkon by nemal mať za následok, že úver poskytnutý žalobcom sa stal predčasne splatným, a teda nenastala splatnosť záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Záverom navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

11. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovanej uviedol, že zotrváva na svojom právnom názore prezentovanom v odvolaní, podľa ktorého list zo dňa 27.12.2023, označený ako „výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ a list zo dňa 07.02.2024, označený, ako „výzva k splateniu celého úveru“, obsahujú všetky náležitosti predpísané zákonom a nemôže tak ísť o neplatný právny úkon. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Uviedol, že si je vedomý existencie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/2/2023, ktoré tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnom spore, má však za to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom uznesení nepredložil dostatočne podrobnú analýzu ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nepredpisuje požiadavku uvádzať vo výzve dodatočné informácie o konkrétnej nezaplatennej splátke, na základe ktorej má žalobca v úmysle vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Takáto náležitosť nevyplýva zo žiadneho iného zákonného ustanovenia, a preto ju nie je možné spravodlivo od neho požadovať. Dôvodil, že svojím postupom neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, a preto nemôže byť sankcionovaný zo strany súdu pri uplatňovaní svojho práva na zaplatenie dlžnej sumy. V súvislosti s posudzovaním určitosti právneho úkonu uviedol, že je potrebné vychádzať z princípu prednosti platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou. Súd by mal vykladať prejavy vôle účastníkov konania v prospech ich platnosti, pokiaľ je to možné, a len v prípade, že zmysel prejavu vôle nie je určiteľný ani jeho výkladom, je možné považovať právny úkon za neplatný. V tomto prípade nesúhlasí s názormi súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne posúdil platnosť predmetných právnych úkonov a nesúhlasí s predpokladom súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého je nevyhnutné uviesť konkrétnu nezaplatenú splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Súd tento predpoklad zdôvodňuje obavou, že ak veriteľ uvedie vo výzve iba celkovú výšku dlhu, spotrebiteľ by mohol nadobudnúť dojem, že úhrada celej sumy je potrebná na odvrátenie predčasného zosplatnenia úveru. Tento predpoklad považuje za neodôvodnený, pretože spotrebiteľ je ako účastník úverového vzťahu dostatočne informovaný o podmienkach splácania úveru, vrátane výšky jednotlivých splátok a termínov ich splatnosti, ktoré sú uvedené v úverovej zmluve. Vzhľadom na to je spotrebiteľ schopný presne identifikovať, ktorá konkrétna splátka je nezaplatená, a aké dôsledky môže mať jej nezaplatenie na zosplatnenie úveru. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení vychádza z predpokladu, že len žalobca disponuje úplnými informáciami o splátkach a stave záväzku žalovanej. V skutočnosti je to žalovaná, ktorá má k dispozícii všetky relevantné informácie týkajúce sa splátok a aktuálneho stavu svojho záväzku, vrátane konkrétnych dátumov splatnosti jednotlivých splátok a výšky zvyšného dlhu. Preto je schopná presne identifikovať, s ktorou splátkou je v omeškaní, a nemôže byť v tejto súvislosti zmätená alebo neinformovaná. Podľa jeho názoru je

postačujúce, ak výzva obsahuje celkovú výšku dlhu a identifikáciu zmluvy, ktorá tento záväzok zakladá. Takýto prístup neznižuje právnu istotu dlžníka, pretože ten je povinný plniť svoje záväzky v súlade s podmienkami úverovej zmluvy, kde sú uvedené podrobnosti o splátkach, termínoch ich splatnosti a dôsledkoch neplnenia týchto podmienok, vrátane možnosti zosplatenia úveru. Dal do pozornosti, že ani po novelizácii § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v rámci zákona č. 254/2024 Z. z. zo dňa 17. septembra 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) toto ustanovenie takisto neobsahuje povinnosť veriteľa presne špecifikovať vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškani, konkrétne, ktoré splátky sú predmetom omeškania. Skutočnosť, že zákonodarca v rámci novely § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovil povinnosť podrobne špecifikovať v rámci výzvy konkrétne splátky, s ktorými je spotrebiteľ v omeškani, naznačuje, že ak by takýto zámer mal, bol by ho výslovne zakotvil v texte zákona č. 254/2024 Z. z. V novelizovanom ustanovení je stanovená povinnosť vo výzve pred zosplatením uviesť celkovú sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškani, bez potreby podrobnej špecifikácie jednotlivých splátok, vrátane ich konkrétnych splatností. Zotrvá na svojom odvolacom návrhu.

12. Žalovaná v písomnej duplike k vyjadreniu žalobcu poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 a sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, ktoré špecifikáciu konkrétnej splátky pre platné predčasné zosplatenie celého dlhu vyžadujú. Uviedla, že súdy nižších inštancií (okresný a krajský súd) nie sú legitimované na to, aby riešili rozdielnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. K uvedenému účelu slúžia osobitné právne inštitúty [napr. rozhodovanie veľkého senátu podľa § 48 CSP alebo zjednocovacia činnosť Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z.]. Prípadná existencia rozdielnej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít však z titulu zásady zákazu odmietnutia spravodlivosti nie je dôvodom pre neprejednanie a nerozhodnutie konkrétnej súdnej veci. Navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

14. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie nebol žalobcom spochybnený vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.000,- eur s príslušenstvom. V tomto výroku je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

15. Predmetom konania je pohľadávka žalobcu zo spotrebiteľského úveru, ktorý žalobca poskytol žalovanej vo výške 19.089,- eur na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, účelový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2023. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že nedošlo k účinnému zosplateniu predmetného úveru zo strany žalobcu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ mienil dlh zosplatiť, vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Následkom neplateného zosplatenia úveru nemôže žalobca požadovať od žalovanej zaplatenie celého úveru.

16. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná v tvrdení, že k zosplateniu úveru došlo v súlade so zákonom, keď veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to bez povinnosti veriteľa uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ktorá vyhláseniu splatnosti predchádzala) alebo v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď žiadny právny predpis takéto označenie splátky v zosplatiťujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. Podľa jeho názoru, záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatenia úveru vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Žalovaná z obsahu výziev podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nezameniteľne poznala výpočet dlžnej sumy a číslo úverovej zmluvy, nemohla vzniknúť žiadna nejasnosť ohľadom ich obsahu a účelu. Vychádzajúc z obsahu odvolania, žalobca namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

17. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a odvolateľ ich ani netvrdil.

18. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

20. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, keď vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dodáva nasledovné:

21. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 16.03.2023 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, účelový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 19.089,- eur. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie aplikoval na daný vzťah príslušné právne normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne správne vyhodnotil neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru.

22. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať

o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadaosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú - ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

25. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Medzi žalobcom a žalovanou (dlžníkom zo zmluvy o úvere) v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade § 2 písm. a) Hlavy 6. Ukončenie zmluvy Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – DUO (účelový úver a revolvingový úver) IKO 122, platné od 01.06.2022), a preto žalobca bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bol dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplataením splátky a veriteľ ho upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

28. Žalobca v odvolaní namietal, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu uviesť v upozornení (výzve) pred zosplataením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplataniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež nie je potrebné konkretizovať splátku v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu, vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplataniť úver, v upozornení (výzve) na zosplataenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka expressis verbis, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní veriteľ svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

30. Vo vzťahu k určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní. V rozhodnutiach tunajšieho súdu, ako napr. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, či v rozhodnutí 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 odvolací súd zastával názor, že pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplataenia úveru právneho predchodcu žalobcu z pohľadu neuvedenia konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, podľa odvolacieho súdu žiaden všeobecne záväzný právny predpis ani ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovuje takéto osobitné náležitosti uvedených právnych úkonov, teda údaj alebo identifikáciu tej ktorej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplataenie úveru.

31. K náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal však stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil,

že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru [redacted] za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, [redacted] aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo [redacted] a predčasne zosplatnil celý dlh“... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záveroch, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, [redacted] že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma [redacted] sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Uvedené bolo potvrdené aj v jednom z najaktuálnejších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

32. Uvedené právne závery boli prijaté aj na zasadnutí kolégia sudcov z obvodu Krajského súdu v Trenčíne dňa 10.10.2024, za prítomnosti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Jany Bajánkovej a predsedníčky zjednocovacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Martiny Valentovej. Následne dňa 04.06.2025 občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR prijalo rozhodnutie č. 21 v znení „ Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie , nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

33. S poukazom na uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vychádzajúc z Čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, odvolací súd v predmetnej veci prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach a vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka sa od žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní [redacted] a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

34. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by spĺňala vyššie uvedené náležitosti, t. j. konkretizáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ [redacted] (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplatneniu úveru, nemožno považovať výzvu označenú ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ zo dňa 27.12.2023. Z konštrukcie predmetnej výzvy je možné vyvodiť závery o tom, že žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 27.12.2023 upozornil žalovanú, že ku dňu 27.12.2023 je dlžná čiastka vo výške 1.013,72 eur (zahŕňajúc istinu 363,62 eur, nezaplatené úroky 621,10 eur a zmluvné pokuty 29,- eur), pričom náklady súvisiace s pôžičkou stále rastú.

Zároveň upozornil žalovanú, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, je žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nebolo sporné, že uvedená listina má byť výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru. Uvedenie konkrétnej splátky úveru a jej výšky, [redacted] pre ktorú sa žalovaná dostala do omeškania, a ktorá mala mimoriadnu splatnosť vyvolať, [redacted] zo znenia výzvy nevyplýva. Taktiež zosplatnenie úveru žalobcom listom označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“ zo dňa 07.02.2024, neobsahovalo uvedenie splátky, [redacted] pre ktorú žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru.

35. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie vyslovil správny záver, že výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie [redacted] ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda nedošlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto s poukazom [redacted] na uvedené skutočnosti je potrebné

výzvu obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka.

36. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, podľa ktorého by na platné predčasné zosplatenie úveru stačilo uvedenie výšky žalovanou nezaplátenej splatnej sumy. Uvedenie výšky nezaplátenej sumy vo výzve pred zosplatením, resp. uvedenie celkovej dlžnej čiastky v samotnom zosplatení však nezbavuje žalobcu povinnosti uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú pristupuje k mimoriadnemu zosplateniu. Uvedenie konkrétnej splátky nepredstavuje formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

37. Keďže zosplatenie úveru nebolo vykonané v súlade so zákonom, nemôže žalobca oprávnené požadovať od žalovanej úhradu celej dlžnej sumy, teda nárok žalobcu na okamžité splatenie celej sumy úveru je nedôvodný.

38. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výrokoch II. a III., ako vecne správny potvrdil.

39. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005).

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).